

SOCIALINĖS ANTROPOLOGIJOS IR ETNOLOGIJOS STUDIJOS

LIETUVOS

19(28)

2019

ETNOLOGIJA

LITHUANIAN ETHNOLOGY

STUDIES IN SOCIAL ANTHROPOLOGY AND ETHNOLOGY

TAUTOS TYRIMŲ IŠTAKOS IR ANTROPOLOGIJA

Sudarytoja VIDA SAVONIAKAITĖ

THE ROOTS OF THE STUDY OF PEOPLE AND
NATIONS AND ANTHROPOLOGY

Edited by VIDA SAVONIAKAITĖ

LIETUVOS ISTORIJOS INSTITUTAS
LITHUANIAN INSTITUTE OF HISTORY

VILNIUS 2019

Lietuvos etnologija: socialinės antropologijos ir etnologijos studijos – mokslinis etnologijos ir socialinės ir kultūrinės antropologijos žurnalas. Jame spausdinami recenzuojami straipsniai, konferencijų pristatymai, knygų recenzijos ir apžvalgos, kurių temos pirmiausia apima Lietuvą ir Vidurio/Rytų Europą. Žurnalas pristato mokslo aktualijas ir skatina teorines bei metodines diskusijas. Tekstai skelbiami lietuvių arba anglų kalba.

Lithuanian Ethnology: Studies in Social Anthropology and Ethnology – is a peer reviewed journal of ethnology and social and cultural anthropology. It publishes articles, conference presentations, book reviews and review articles, which may be in Lithuanian or English, primarily focused on Lithuania, Central and Eastern Europe. The journal represents current debates and engages in methodological discussions.

REDAKCIŅĖ KOLEGIJA / EDITORIAL BOARD

Vytis Čiubrinskas (vyriausiasis redaktorius / Editor-in-Chief)

Vytauto Didžiojo universitetas / Vytautas Magnus University, Kaunas, Lithuania

Auksuolė Čepaitienė

Lietuvos istorijos institutas / Lithuanian Institute of History, Vilnius, Lithuania

Jonathan Friedman

Kalifornijos universitetas / University of California, San Diego, USA

Jonathan Hill

Pietų Iliinojaus universitetas / Southern Illinois University, Carbondale, USA

Neringa Klumbytė

Majamio universitetas / Miami University, Ohio, USA

Ullrich Kockel

Heriot-Watt universitetas / Heriot-Watt University, Edinburgh, UK

Orvar Löfgren

Lundo universitetas / Lund University, Sweden

Jonas Mardosa

Lietuvos edukologijos universitetas / Lithuanian University of Educational Sciences, Vilnius, Lithuania

Žilvytis Šaknys

Lietuvos istorijos institutas / Lithuanian Institute of History, Vilnius, Lithuania

REDAKCIŅĖS KOLEGIJOS SEKRETORĖ / EDITORIAL ASSISTANT

Danguolė Svidinskaitė

Lietuvos istorijos institutas / Lithuanian Institute of History, Vilnius, Lithuania

Laidybos adresas / Address of the Publisher: Redakcinės kolegijos kontaktai / Editorial inquiries:

Lietuvos istorijos institutas

Tel. / Phone: + 370 5 262 9410

Kražių g. 5, LT-01108 Vilnius

El. paštas / E-mail: etnolog@istorija.lt

<www.istorija.lt>

vytis.cubrinskas@vdu.lt

Žurnalas registruotas / The Journal indexed in:

European Reference Index for the Humanities (ERIH)

EBSCO Publishing: Academic Search Complete, Academic Search Ultimate, Energy and Power Source, SocINDEX with Full Text, Sociology Source Ultimate

Modern Language Association (MLA) International Bibliography

Laidybą finansavo Lietuvos mokslo taryba pagal Valstybinę lituanistinių tyrimų ir sklaidos 2016–2024 metų programą (Sutartis Nr. S-LIP-19-58)

TURINYS / CONTENTS

Pratarmė (<i>Vytis Čiubrinskas</i>)	5
Editorial (<i>Vytis Čiubrinskas</i>)	7

Atsisveikinant su Christianu Giordano / Obituary for Christian Giordano	9
---	---

Christian Giordano

Politinis korektiškumas: antropologinė „geradarystės“ forma	11
---	----

Straipsniai / Articles

Tautos tyrimų ištakos ir antropologija / The Roots of the Study of People and Nations and Anthropology

Vida Savoniakaitė

Įvadas. Tautos tyrimų ištakos ir antropologija	17
Introduction. The Roots of the Study of People and Nations and Anthropology. Summary	27

Olga Mastianica-Stankevič

Mečislavo Davainio-Silvestraičio etnografija, tautosakos rinkimas ir lietuvių modernios tautos kūrimosi procesai	31
The Importance of Mečislavas Davainis-Silvestraitis' Ethnography and Folklore Collection in the Process of the Creation of the Modern Lithuanian People. Summary	48

Vida Savoniakaitė

Jono Basanavičiaus požiūris į lietuvių tautos tyrimus, 1879–1927	51
Jonas Basanavičius' View on the Research of the Lithuanian Nation, 1879–1927. Summary	77

Irma Šidiškienė

Iš Lietuvos etnologijos istorijos: aprangos tyrimo pagrindų paieškos	81
From the History of Lithuanian Ethnology: In Search of the Basics of Clothing Research. Summary	109

Auksuolė Čepaitienė

Kultūriniai lietuviškumo vaizdiniai <i>Aušroje</i> ir moksliniai kontekstai	113
Cultural Images of Lithuanianness in <i>Aušra</i> and their Scientific Context. Summary	138

Kiti straipsniai / Other Articles*Rūta Staniulytė*

- Piligrimystė Šiauriniu Šv. Jokūbo keliu: kelionių motyvai ir piligrimų santykiai 141
 Pilgrims on the Northern Way of St James: Motives and Relationships of Pilgrims. Summary 166

Dalia Sabaliauskienė

- Ritualinis mandagumas (*ta'ârof*) šiuolaikinio Irano visuomenėje ir tarpkultūrinėje komunikacijoje: Teherano šiaurinės dalies atvejis 169
 Ritual Courtesy (*ta'ârof*) in Contemporary Iranian Society and Intercultural Communication: The Case of Northern Tehran. Summary 188

Diskusijų forumas / Forum*Thomas A. Reuter*

- World Anthropology and its Institutional Challenges: A History of the Transformative Impact of Democratic Internationalisation on the Discipline of Anthropology 191
 Pasaulinė antropologija ir jos instituciniai iššūkiai: demokratiškos internacionalizacijos poveikio antropologijos disciplinai istorija. Santrauka ... 204

Recenzijos ir apžvalgos / Reviews

- Ethnologie française. Lituanie. Une anthropologie face à l'Histoire. V. Čiubrinskas (éd.), M. Segalen et al. (réd.) (*François Rugg*) 207
 Monika Frėjutė-Rakauskienė, Neringa Klumbytė, Andrius Marcinkevičius, Kristina Šliavaitė. Socialinis ir istorinis teisingumas daugiaetninėje Lietuvos visuomenėje: sampratos, patirtys ir kontekstai (*Dovilė Budrytė*) 210
 Yearbook of Balkan and Baltic Studies. E. Anastasova, M. Kõiva, Ž. Šaknys (eds) (*Audronė Daraškevičienė*) 214

Konferencijos / Conferences

- XIV SIEF kongresas Santjago de Komposteloje (Ispanija) (*Jonas Mardosa, Skaidrė Urbonienė, Žilvytis Šaknys*) 221
 IUAES 2019 kongresas Poznanėje – atsakas į disciplinai kylančias grėsmes (*Auksuolė Čepaitienė, Vytis Čiubrinskas, Aušra Teleišė, Vytautas Tumėnas*) 224
 SIEF II tarptautinė vasaros mokykla doktorantams Škotijoje (*Vaida Rakaitytė*) 229
 Seminaras Angelės Vyšniauskaitės gimimo šimtmečiui paminėti (*Rasa Paukštytė-Šaknienė*) 231

In Memoriam

- Stasys Gutautas 1954–2018 (*Jonas Mardosa*) 235

Soviet Union, ethnography and folklore were cultivated, but they were also made instruments for national-communist purposes. A splendid illustration of this phenomenon is given by the recent Polish film *Cold War*. This sort of very clearly politically oriented ethnology corresponds with the 'nationalist methodology' evoked in

the introduction to the volume by Vytis Čiubrinskas. Such an orientation partly explains why ethnographers are again pushed, in the aftermath of socialism, to participate in the mythical reconstruction of the freed nation, but also why, if they follow another path, they are considered as potentially dangerous troublemakers.

François Ruegg

University of Fribourg

<https://doi.org/10.33918/25386522-1928011>

Monika Frėjūtė-Rakauskienė, Nerin-ga Klumbytė, Andrius Marcinkevičius, Kristina Šliavaitė. **Socialinis ir istorinis teisingumas daugiaetninėje Lietuvos visuomenėje: sampratos, patirtys ir kontekstai.** Vilnius: Lietuvos socialinių tyrimų centras, 2018. 319 p.: iliustr.

Šios monografijos autoriai, remdamiesi įvairių mokslinių disciplinų (sociologijos, antropologijos, politologijos, ekonomikos ir kt.) įžvalgomis, analizuoja įvairius klausimus, susijusius su istoriniu ir socialiniu teisingumu: „Kaip individai dalyvauja socialinio ir istorinio teisingumo procesuose ir kokios yra jų socialinio ir istorinio teisingumo patirtys bei sampratos? Kada istorinis ir socialinis teisingumas vienos grupės atžvilgiu tampa neteisybe kitai grupei? Kieno balsai pripažįstami, o kieno nutildomi? Kokį vaidmenį istorinio teisingumo procesai vaidina formuojant socialinį teisingumą?“ (p. 9) Istorinio teisingumo (t. y. kaip besikeičiančios valstybės ir visuomenės tvarkosi su praeities žaizdomis ir neteisybėmis) klausimai plačiai nagrinėjami mokslinėse studijose, skirtose pereinamojo laikotarpio teisingumo analizei, tačiau šioje literatūroje dažnai lieka nepaliesti klausimai apie skirtingas etninių ir socialinių grupių patirtis. Socialinis teisingumas bei

su juo susiję galios klausimai, tokie kaip valstybių įtaka resursų paskirstymui, socialinė nelygybė, dažnai analizuojami studijose apie ekonominę gerovę, lyčių lygybę ir lygias galimybes, tačiau šios studijos paprastai ignoruoja klausimus, susijusius su istorinėmis patirtimis ir istoriniu teisingumu. Didelis šios monografijos autorių laimėjimas – tai šių dviejų laukų sintezė, jų sugebėjimas teoriškai ir empiriškai įrodyti, kad šios dvi sąvokos (socialinis teisingumas ir istorinis teisingumas) yra glaudžiai susijusios ir reikalingos siekiant geriau pažinti daugiaetninę Lietuvos visuomenę.

Pirmame veikalo skyriuje „Teorinės ir metodologinės tyrimo priegigos“ Monika Frėjūtė-Rakauskienė, Nerin-ga Klumbytė, Andrius Marcinkevičius, Kristina Šliavaitė išryškina sankirtas tarp socialinio ir istorinio teisingumo sąvokų. Jie remiasi Iris Marion Young and Nancy Fraser teorinėmis priegomis, kuriose socialinis teisingumas apibrėžiamas kaip apimantis skirtingus, bet tuo pat metu tarpusavyje susijusius dalykus, tokius kaip ekonominė gerovė, galios santykiai ir socialinės struktūros, tarp kurių yra klasė, lytis, rasė ir seksualumas. Remiantis šiomis teorinėmis priegomis, socialinis teisingumas neatsiejamas nuo „struktūrinių sąlygų, kuriomis reiškiasi neteisingumas“ (p. 18) bei kasdinių galios santykių, kurie marginalizuoja tam tikras

grupės ir individus. Young argumentacija dėl galios santykių raiškos kasdienybėje autorių interpretuojama kaip ypač svarbi, nes monografijoje tyrinėjamos socialinio neteisingumo sampratos ne tik institucijose (pvz., švietimo įstaigose), bet ir kasdiniuose santykiuose. Monografijoje taip pat remiamasi ir Fraser teorinėmis išvalgomis, kurios apima tris teisingumo dimensijas – ekonominę (resursų paskirstymo), socialinio teisingumo (paliečia identiteto klausimus) bei politinę (reprezentacija). Šios dimensijos yra tarpusavyje glaudžiai susijusios. Istorinė atmintis (kuri yra taip pat labai svarbi argumentuojant apie istorinį teisingumą), autorių teigimu, gali būti siejama su kultūrine socialinio teisingumo ašimi, „nes skirtingų socialinių grupių istorijos pasakojimų pripažinimas turi didelę įtaką jų tapatybėms“ (p. 22). Šiame skyriuje plačiau paaiškinamas socialinio ir istorinio teisingumo ryšys. Anot autorių, „socialinė neteisybė gali formuoti skirtingas istorines tam tikrų žmonių ar grupių patirčių trajektorijas“ (p. 26). Kituose knygos skyriuose autoriai analizuoja, kaip formuojasi šios trajektorijos ir kaip istorinio ir socialinio (ne) teisingumo sampratos bei su jomis susijusios patirtys skleidžiasi įvairiuose kontekstuose: žiniasklaidoje, kasdiniuose santykiuose, institucijose ir nevyriausybinėse organizacijose.

Antrame monografijos skyriuje „Istorinio teisingumo diskursų formavimas Lietuvos spaudoje lietuvių ir rusų kalba“ A. Marcinkevičius tiria, kaip Lietuvos spaudoje 2014–2016 m. buvo konstruojami istorinio teisingumo diskursai. Autoriaus teigimu, spauda – tai įtakinga „žinių ir nuomonių struktūrinimo priemonė“ (p. 51), todėl jos įtaka visuomenei itin svarbi. Skyriuje analizuojama, kokios yra istorinio teisingumo sąsajos su Lietuvos politiniu ir socialiniu kontekstais bei koks yra Lietuvoje vykdomos istorijos politikos poveikis įvairioms etninėms grupėms.

Viena svarbiausių šio skyriaus išvalgų yra ta, kad spauda lietuvių ir rusų kalbomis savo skaitytojams pristato skirtingas istorines interpretacijas. Taip formuojamos skirtingos istorinės atmintys. Pavyzdžiui, spauda lietuvių kalba daug dėmesio skiria istorijos tarpniams, susijusiems su valstybingumo praradimu, tokiais kaip Antrojo pasaulinio karo pradžia; sulyginami 1940 m. sovietinės okupacijos ir 2014 m. Rusijos okupacijos Kryme reiškiniai. Daug dėmesio skiriama po Antrojo pasaulinio karo vykusiame partizaniniame karui, diskutuojama dėl kontroversiškų partizanų asmenybių bei jų dalyvavimo Holokauste. Spaudoje rusų kalba vartojama Didžiojo Tėvynės karo sąvoka, paliečiamas sovietinis partizaninis judėjimas, kuris paprastai ignoruojamas spaudoje lietuvių kalba. Autorius daro svarbią išvadą dėl istorinio teisingumo, teigdamas, kad spaudoje lietuvių kalba „vyrauja monoetninis praeities pristatymo diskursas, de facto atstovaujant lietuvių etninei grupei, išryškinant jai aktualius istorinius kontekstus ir istorinių įvykių interpretacijas“ (p. 95). Sulietuvinamos trauminės patirtys, pavyzdžiui, tremtys, nors jas patyrė ne tik lietuviai. Praeities sulietuvinimas bei trauminių patirčių savinimasis gali tapti atskirtimi tarp etninių grupių ir naujų neteisybių šaltiniais.

Istorinė atmintis, atskirtis ir bendrystė – tai N. Klumbytės skyriaus „Tautybių atskirties ir bendrystės ideologijos istorinio teisingumo politikoje, viešojoje ir kasdienėje erdvėje“ tyrimo objektai. Pasiremdama interviu medžiaga, surinkta Vilniuje, Klaipėdoje bei Kaune 2016 m. balandį–2017 m. rugpjūtį, ir atlikusi dalyvaujamąjį stebėjimą Antrojo pasaulinio karo dienų minėjimuose, autorė daro išvadą, kad daugelis informantų linkę fokusuotis ties bendromis kančiomis, pasakojimais apie išlikimą ir „sugyvenimą“ sovietmečiu po karo. Analizuodama prisiminimus autorė vartoja „istorinio teisingumo kaip

bendrystės" sąvoką. „Teisingumas kaip bendrystė" susieja istorinių ir kitokių procesų atskirtas grupes. Autorės surinkti pasakojimai ir teorinė „teisingumo kaip bendrystės" prieiga – svarbus indėlis į atminties politikos studijas, kurios paprastai pabrėžia atminties karus ir atskirtis, atsirandančias dėl skirtingų praeities interpretacijų. Autorė neneigia, kad istorinė atmintis gali būti naudojama atminties karams; ji vartoja ir istorinio teisingumo „kaip neteisybės" sąvoką, kuri, anot autorės, apibrėžia „valstybės ir viešąją politiką, kuri išryškina politinę atskirtį tarp tautybių" (p. 106). Istorinis teisingumas kaip neteisybė pasireiškia geopolitinių krizių, tokių kaip Rusijos ir Ukrainos konfliktas 2014 m., metu. A. Marcinkevičiaus tyrimas irgi demonstravo 2013–2014 m. krizės įtaką diskursų istorinių formavimuisi. Pasak Klumbytės, etnografinis tyrimas atskleidžia, kad „Lietuvos istorinio teisingumo politiką [siejančią Antrąjį pasaulinį karą su valstybingumo netekimu, – D. B.] rusakalbiai suvokė kaip neteisybę savo, artimųjų ar tautos atžvilgiu" (p. 120). Tačiau tuo pat metu egzistuoja ir minėtasis „istorinis teisingumas kaip bendrystė," ypač kai prisimenami draugiški tarpusavio santykiai sunkiais laikotarpiais, kai įvairių tautybių žmonės dalydavosi viskuo, ką turėjo.

Kituose trijuose skyriuose analizuojamas socialinis teisingumas, tačiau nepaminštama parodyti ir sąsajų su istoriniu teisingumu. K. Šliavaitė skyriuje „Kalba, istorija ir konstruojamos jungtys su Lietuva: socialinio teisingumo sampratos mokyklose rusų mokomąja kalba" analizuoja Lietuvos švietimo politiką „per socialinio (ne) teisingumo prizmę, t. y. klausiant, ar ir kaip šioje politikoje atsispindi valstybės siekis matyti tautinių mažumų mokyklų bendruomenes ir jų atstovus kaip lygiavertčius visuomenės narius kultūrine, ekonomine, socialine prasme" (p. 141).

Lietuvių kalbos kaip valstybinės kalbos dominavimas įvairiuose sektoriuose, taip pat ir darbo rinkoje, kartais sukelia įtampą tarp daugumos ir rusų mažumos; kalbinis skirtumas („matomas kaip iki galo neatpažįstamas švietimo procesuose", p. 185) gali būti siejamas su nelygiomis galimybėmis ir neteisybe. Kaip ir pirmuose dviejuose skyriuose, pažymima geopolitinių faktorių svarba: 2014 m. Ukrainos ir Rusijos konfliktas informantų buvo siejamas su išaugusiu nepasitikėjimo jausmu jų (rusų) bendruomene, o tai buvo interpretuojama kaip neteisybė. Rašydama apie istorinių interpretacijų skirtumus, Šliavaitė iškelia labai įdomų ir daugeliui pedagogų svarbų klausimą: „Kaip klasėje sprendžiamos tokios situacijos, kai susikerta skirtingi požiūriai į tam tikrus esminius įvykius ir jų interpretaciją?" Tyrimo metu paaiškėja galimi šios problemos sprendimo būdai: mokytojai Lietuvos mokyklose rusų mokomąja kalba bando pristatyti įvairias interpretacijas, rasti bendrų taškų, pabrėžti bendras kančias ir bendras netektis, remiasi individualiomis gyvenimo istorijomis, parodančiomis situacijų sudėtingumą. Tuo pat metu mokyklos save mato kaip oficialios Lietuvos istorijos pasakojimo dalyvį. Viena Šliavaitės pateikiama išvada yra ta, kad mokytojai yra svarbūs istorinių pasakojimų ir istorinio bei socialinio teisingumo kūrimo dalyviai, nes, mėgindami spręsti pamokose iškylančias problemas ir įtampas tarp oficialios istorijos ir privačių, mokinių iš šeimų atsineštų istorijų, jie „tampa tam tikro socialinio teisingumo ir abipusio dialogo garantu" (p. 185).

M. Frėjutės-Rakauskienės skyriuje „Socialinio teisingumo aspektai ir rusų savanoriškos organizacijos" analizuojama politinio teisingumo dimensija: Ar iš tiesų Lietuvoje užtikrinamas lygiavertis įvairių tautybių dalyvavimas politiniame ir visuomeniniame gyvenime? Kaip ir anks-

tesniuose skyriuose, pabrėžiama 2014 m. Ukrainos ir Rusijos konflikto svarba. Po 2014 m. sutriko Rusijos ambasados domėjimasis Lietuvos rusų nevyriausybinėmis organizacijomis, sumažėjo jų finansavimas, o visuomenėje sustiprėjo neigiamas požiūris į šias organizacijas ir net į pačią rusų etninę grupę, kai buvo keliami klausimai dėl jos „lojalumo“ Lietuvai. Frėjutės-Rakauskienės teigimu, šie reiškiniai tik sustiprino Lietuvos rusų politinį pasyvumą (tai interpretuojama kaip savotiškas „protestas“), o rusų nevyriausybinių organizacijų lyderiai išreiškė įsitikinimą, kad šioms grupėms nereikia dalyvauti politikoje ir vertėtų apsiriboti kultūrine veikla. Kultūrinė veikla, beje, palaikoma 2015 m. atkurto Tautinių mažumų departamento, vis dėlto yra labai svarbi Lietuvos rusams. Neretai ji siejama su socialiniu teisingumu: kai kurios organizacijos ne tik organizuoja kultūrinius renginius, bet ir užsiima labdaringa veikla. Nors ir nedaug, tačiau pasitaiko veiklų, susijusių su istorine atmintimi (Antruoju pasauliniu karu), kurios nėra finansuojamos valstybės.

Paskutiniame monografijos skyriuje „Socialinio teisingumo sampratos ir patirtys: saugumas, lygybė ir pasitikėjimas“ (autorės: M. Frėjutė-Rakauskienė, N. Klumbytė ir K. Šliavaitė) aptariami daugiausia socialinio ir ekonominio teisingumo klausimai. Remiantis biografiniais ir pusiau struktūruotais interviu su skirtingų kartų ir skirtingų etninių grupių informantais, analizuojama, kaip jie apibūdina savo socialinio (ne)teisingumo patirtis, kaip kalba apie socialinį nesaugumą, socialinę ir ekonominę nelygybę, kaip lygina praeitį ir dabartį. Šiame skyriuje atsiskleidžia kartų skirtumai: jaunesnioji ir vidurinė kartos socialinį neteisingumą sieja su savireali-

zacijos nebuvimu, o vyresniosios kartos informantams socialinis saugumas ir socialinis teisingumas siejosi su pripažinimu, orumu, lygybe. Pastarieji informantai siejo sovietmetį su socialine ir ekonomine lygybe. Tačiau, anot autorių, tai nereiškia, kad „informantai norėtų, jog ankstesnė santvarka sugrįžtų“ (p. 263). Tokį santykį su praeitimi būtų galima interpretuoti kaip kritiką dabartinei politinei ir visuomenei sistemai, kurioje „paprastas“ žmogus neturi tikros politinės įtakos. Ekonominė atskirtis siejama su politine atskirtimi. Turbūt viena svarbiausių skyriaus išvalgų – daugumos informantų įsitikinimas, kad socialinis teisingumas ir ekonominės gerovės kūrimas – tai valstybės pareiga.

Monografija yra svarbus visuomenės pokyčių ir netgi geopolitinių pokyčių dokumentas. Viena įdomiausių monografijos išvalgų – keliuose skyriuose pasikartojantys teiginiai apie 2014 m. Ukrainos ir Rusijos konflikto didelę įtaką Lietuvos vidaus procesams, ypač etniniams santykiams ir augančiam nepasitikėjimui „kitu“. Tokiu būdu monografija praturtina net ir tarptautinių santykių literatūrą apie transformacinius krizių padarinius visuomenėms. Pavyzdžiui, Dirk Nabers argumentuoja, kad tarptautinės krizės neatsiejamos nuo socialinių padarinių visuomenėse, kad jos – tai tarsi pokyčių varikliai (Nabers, Dirk. 2015. *A Poststructuralist Discourse Theory of Global Politics*. Houndmills, Basingstoke, JK: Palgrave). Be abejo, monografija labai svarbi etninių santykių studijoms Lietuvoje, parodo socialinio ir istorinio teisingumo svarbą įvairioms etninėms grupėms ir išryškina atskirčių ištakas. Tai daug kruopštaus darbo pareikalavęs, tačiau pavykęs projektas su originaliomis teorinėmis išvalgomis.

Dovilė Budrytė

Džordžijos Gwinnetto koledžas

<https://doi.org/10.33918/25386522-1928012>

Lietuvos istorijos instituto mokslinis žurnalas „Lietuvos etnologija: socialinės antropologijos ir etnologijos studijos“ leidžiamas vietoj nuo 1996 metų ėjusios etnologinių monografijų ir studijų serijos „Lietuvos etnologija“. Čia publikuojami Lietuvos ir užsienio etnologų ir antropologų straipsniai, recenzijos, mokslinė informacija, atskleidžiamos mokslinio gyvenimo realijos. Šis numeris – specialus teminis: „Tautos tyrimų ištakos ir antropologija“, jo sudarytoja – Vida Savoniakaitė.

ISSN 1392-4028

Mokslinis tęstinis leidinys

Lietuvos etnologija 19(28)
Socialinės antropologijos ir etnologijos studijos
2019

Redaktorė *Aldona Radžvilienė*
Dailininkė *Audronė Uzielaitė*
Maketuotoja *Žydronė Jakonytė*
Anglų kalbos redaktorius *Joseph Everatt*
Vertėja iš anglų kalbos / į anglų kalbą *Dalia Cidzikaitė*

2019 12 20. 16,38 leidyb. apsk. Tiražas 150 egz.
Išleido Lietuvos istorijos institutas
Kražių g. 5, 01108 Vilnius
Spausdino UAB „Baltijos kopija“
Kareivių g. 13B, Vilnius